

Tisztelt Vékássy Bálint Főtitkár Úr!

Ezúton szeretnék jelentkezni a Magyar Olimpiai Bizottság Sportolói Bizottságába.

Hét évesen kezdtem vívni, így egész kisgyermek koromtól fogva életem legmeghatározóbb közege ez volt. Azok közé tartozom, akik nemcsak a saját sportágukat kísérik figyelemmel, hanem a többiben is igyekeznek naprakésznek lenni. Ezért is gondolom úgy, hogy hasznos tagja lennék a MOB Sportolói Bizottságának.

Számomra fontosak azok az alapelvek, amiket a MOB az utóbbi években a zászlójára tűzött, mint például a gender equality kérdésköre, hiszen jó lenne, ha a nők és a férfiak aránya a tagságban a 50-50% felé konvergálna. De számomra az egyenlőség nem csak a nemek között értendő. Véleményem szerint fontos, hogy az elért eredménytől függetlenül, mindenkinek a szava ugyanolyan súllyal essen a latba, ne csupán az olimpiai aranyérem számítson, hiszen egy Európa-bajnoki vagy világbajnoki érmes, illetve helyezett is láthatja ugyanolyan jól, vagy jobban a dolgokat. Hiszek abban, hogy egymást meghallgatva, a közös célok érdekében együtt tegyünk lépéseket a magyar sport érdekében. Ehhez kapcsolódna az a felvetésem is, hogy ne csak az olimpia bajnokoknak legyen klubja, hanem az olimpiai érmeseknek is, sőt akár egy „olimpikonok klubjára” is szükség lehetne, hiszen sokszor az is becsülendő eredménynek számít, hogy valaki kijutott egyáltalán az ötkarikás játékokra, bizonyos sportágakban pedig könnyebb ott jó eredményt elérni, mint a kvalifikációt kivívni. Így nem lenne megkülönböztetés, hiszen akkor is, most is, egy csapat voltunk és vagyunk, valamint ez megkönnyítené a kapcsolatteremtést is egymásközt. Örömmel fogadtam a nemrég megrendezésre került sportolói bulit, mint ötletet, ez egy olyan kezdeményezés, amit érdemes lenne hagyományá tenni és akár sűrűbben is megrendezni. Az ilyen és ehhez hasonló rendezvények nem csak mentálisan segítenék a sportolókat – hiszen örök igazság, hogy lazulni kell ahhoz, hogy feszülhess –, hanem szintén erősítenék a sportolók és sportágak közötti kapcsolatokat.

A másik számomra fontos terület, az egészségügyi ellátás kérdése, hiszen válogatott sportolóként is sokszor hatékonyabb és gyorsabb a magán ellátást igénybe vennem, mint a Sportkórházban időpontot kérni ugyanarra a vizsgálatra. A prevenciót se lehet eléggé hangsúlyozni és biztosan sokkal kevesebb sérülés lenne, ha egyszer elérhetővé válna az, hogy minden klub, illetve válogatott edzésen egy professzionális egészségügyi stáb (orvos, gyógytornász, masszőr stb.) is jelen legyen.

Bár az olimpia még mindig a világ legnézettebb sporteseménye, nem csak meg tartania kell a rajongókat, hanem újakat is bevonni. Ehhez elengedhetetlen a közvetítések kibővítése, elérhetővé tétele mindenki számára. A kevésbé nézett sportágaknak is megjelenési felületet kell biztosítani, szakemberek által érthetőbbé tenni azokat. A magyar sport mindig büszke volt a hagyományaira, nem egy sportágban ott vagyunk mindig a világelitben az újkori olimpiák kezdete óta. Szerencsére még köztünk vannak azok, akiktől tanulni lehet és érdemes. A szellemi tudásuk megőrzése az utókornak fontos feladatunk, mindezt persze a mai kornak megfelelően, erős online térben való jelenléttel.

Remélem a fent érintett témakörök és gondolataim jelzik, hogy alkalmas lennék a Sportoló Bizottság tagjának!

Tisztelettel:

Szatmári András